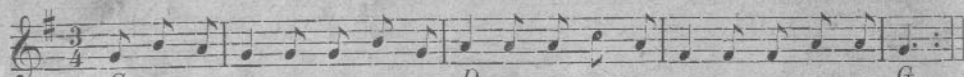

8. En stjerna faller.

Bearbetad af J. J.

1. Så bi-ster kall bla-ser nor-dan-vin-den Kring stu-gu-knu-ten i se-na qväll.
 I stu-gan sit-ter så blek om kin-den En li-ten llic-ka vid spisels häll.
 2. Vid fön-stret hen-nes bror Ax-el sit-ter, Sa tankfull blic-kan-de upp mot skyn,
 Och sin-nets hägring, än ljuf, än bit-ter, Snabbt vaxlar om för hans in-re-syn,

- Den ble-ka hyn och de tår-da dra-gen Ut-vi-sa li-dan-de, sjukdom, nöd;
 Och stackars Es-ther, som högljudt grå-ter, Han tår-ögd sö-ker att trö-sia sa:

- Och hen-nes pap-pa har he-la da-gen För kro-gen glömt skaf-fa bar-nen bröd.
 "Grät ic-ke, pap-pa snart kommer a-ter, Och bröd vi sko-la da sä-kert få!"

Copyrighted, 1893, by J. Johnson.

3. "Men broder, mins du då mamma lefde,
 Hur annorlunda det var mot nu?
 I kalla vintern vi ej behöfde
 På pappa vänta, men, snälla du,
 Lyft upp mig, sätt mig vid fönstret, broder,
 Jag vill så gerna mot himlen se.
 Kanhända mamma, vår ömma moder,
 Vill blicka neder och mot mig le.

4. Jag mins så väl, hur om qvällen gerna
 I famn hon tog mig med leende,
 Men se der, broder, der föll en stjärna!
 Och mamma sade, då vi få se
 En stjerna så ifrån himlen falla,
 En själ då får gå till himlen opp.
 När jag till mamma går hem, af alla
 Små stjernor en faller ur sitt lopp.

5. Men låt mig, bror, i din famn så stilla
 Få hvila mig, ty jag är så trött."
 Och brodern tager sin syster lilla,
 Ut i hans armar hon slumrar sött.

Han sitter tyst der och vaggar sakta
 Sin lilla syster på sina knän,
 Men ser mot himlen och får betrakta
 En stjerna falla i rymden hän.

6. "En liten stjerna, så Esther sade,
 Skall falla ner, då jag går till Gud."
 Så tänker brodern, och så hon hade,
 Då han ser efter, hon ren fått bud.
 Se, ögat brustit och bleka kinden
 Ej mera sköljes af sorgens tår,
 Ej mer hon isas af kalla vinden,
 Men evig sällhet hon njuta får.

7. När grymme fadren från krogen åter
 Till hemmet kom, då var Esther död.
 Och då fast sent han sin synd begråter
 Och flyr till Jesus uti sin nöd.
 Nu aldrig mer han på krogen sitter
 Men ofta böjd mot sin vandringsstaf
 Ses falla tårar i ånger bitter
 Vid enkla korset på Esthers graf.